

Viure les didàctiques

Del 3 al 6 de febrer va tenir lloc a la nostra universitat el II Congrés Internacional de Didàctiques, en què van participar més de quatre-cents especialistes d'Europa i d'Amèrica del Sud.

La didàctica és la ciència que orienta el procés d'ensenyament i aprenentatge, i les didàctiques de les disciplines o especificitats configuren els elements per comprendre les característiques de l'activitat docent en cada una d'aquestes disciplines, per comprendre els recursos d'ensenyament i per comprendre els alumnes i les dinàmiques d'ensenyament-aprenentatge.

Aquest congrés ha permès debatre i trobar punts en comú en les didàctiques específiques (didàctica de la Matemàtica, didàctica de la Llengua i la Literatura, didàctica de les Ciències Experimentals, didàctica de l'Expressió Corporal, didàctica de les Ciències Socials, didàctica de l'Expressió Musical, didàctica de l'Expressió Plàstica), que per raons òbvies han desenvolupat programes específics d'actuació en els camps que els són propis (i amb resultats que s'han debatut en jornades, congressos i seminaris unidisciplinaris). Però davant d'una especialització imprescindible, també s'ha fet patent la necessitat de tornar al diàleg entre totes les didàctiques, des del convenciment que l'ensenyament i l'aprenentatge es generen a partir de la suma d'uns coneixements que no són camps estancs, sinó transversals. És per aquest motiu que el

Departament de Didàctiques Específiques de la Universitat de Girona va acceptar el compromís, fa tres anys, d'organitzar el II Congrés Internacional de Didàctiques, conjuntament amb les Universitats de Granada (Espanya) i Ginebra (Suïssa).

Ha despertat gran interès

L'àmplia participació ha confirmat l'interès creixent per les didàctiques en un context educatiu en què s'implanten les noves directrius del procés de Bolonya a les universitats i es consoliden canvis estructurals en les institucions de formació dels futurs docents. La fesomia del Congrés ha estat marcada per les conferències d'obertura i de cloenda, a dues veus, que van iniciar Luís Radford, de la Universitat d'Ontario, i Joan Pagès, de la Universitat Autònoma de Barcelona, i van cloure Joaquim Dolz, de la Universitat de Ginebra, i Neus Sanmartí, de la UAB. Entre aquests dos actes van tenir lloc més de setanta espais de treball, taules de comunicacions, tallers, taules de debat i punts de trobada. Les comunicacions, guiades pels relators, han obert línies de debat entre els

Davant d'una especialització imprescindible, també s'ha fet patent la necessitat de tornar al diàleg entre totes les didàctiques.

Les taules de debat han tractat de les principals tendències i temes de preocupació que mobilitzen els docents i investigadors al voltant de l'estudi de l'activitat docent.

participants i els ponents amb la voluntat de facilitar l'anàlisi dels treballs presentats. Al llarg del Congrés, s'han realitzat quatre torns de deu sessions simultànies, atès el gran nombre de comunicacions que es presentaven. Els tallers han consistit en experiències pràctiques relacionades amb els eixos temàtics del Congrés: intervenció, innovació i investigació. Han estat introduïts pels seus autors en forma de taller pràctic de divulgació i formalització de l'experiència, i ha demanat la participació activa dels assistents. Les taules de debat han tractat de les principals tendències i temes de preocupació que mobilitzen els docents i investigadors al voltant de l'estudi de l'activitat docent. Els debats han analitzat les principals problemàtiques que emergeixen de la innovació, la intervenció educativa o formativa, i la investigació en didàctiques de les disciplines. Els punts de trobada tenien per objectiu proporcionar als assistents al Congrés la possibilitat d'exposar, d'una manera visual i gràfica, les línies de treball de cadascú.

Intervenció, innovació i investigació

L'organització de les propostes ha estat guiada per tres aspectes fonamentals, com són la intervenció, la innovació i la investigació. Pel que fa a la intervenció, s'ha constatat que

un bon nombre d'investigadors en didàctica de les disciplines ha desenvolupat estratègies d'intervenció properes a les realitats de la pràctica escolar, la qual cosa ha tingut com a conseqüència que els docents en exercici participin d'una manera més activa en els processos de producció del coneixement en didàctiques. La innovació, en canvi, s'ha volgut plantejar d'una manera problematitzada, interrogant sobre la noció del terme i de l'escala i els nivells de reconeixement del que es consideren pràctiques innovadores. El camp de la investigació no ha estat aliè als canvis institucionals lligats a la formació dels docents i les relacions que s'estableixen entre la universitat i la institució escolar.

La Universitat de Ginebra ha pres el relleu a la de Girona per organitzar el proper congrés de didàctiques, l'any 2013.